

Beverandeplan
för Natura 2000-området
Bråxvik SE0230376

Bevarandeplan Natura 2000

(enligt 17 § förordningen om Områdesskydd; 1998:1252)

Norrköpings kommun, Östergötlands län

Natura 2000-område Bråxvik
Natura 2000-kod SE0230376
Totalareal 97,3 ha

Fastställd av Länsstyrelsen 2015-12-17

Områdestyp; status

SAC-område enligt Art- och habitatdirektivet; Regeringsgodkänt

Ägandeförhållanden Privatägd

Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

*) = Prioriterad art eller naturtyp i EU:s Natura 2000-bevarandearbete

		<i>Areal</i>
1630	*Strandängar vid Östersjön	40,7 ha
6270	*Silikatgräsmarker	2,9 ha
7140	Öppna mossar och kärr	0,1 ha
8230	Hällmarkstorräng	7,5 ha
9010	*Taiga	26,6 ha
9070	Trädklädd betesmark	16,6 ha

Bevarandeplanen

Regeringen har utpekat Bråxvik som Natura 2000-område. Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Innehållet i denna bevarandeplan anger syftet med skyddet av Natura 2000-området, beskriver de naturvärden som skyddas, anger hotbild mot och bevarandetillstånd för de naturvärden som skyddas, tydliggör bevarandemål för området och redovisar de bevarandeåtgärder som bedöms nödvändiga för att långsiktigt bevara de värden som skyddas. Bevarandeplanen ger viktig information till bl.a. markägare, myndigheter, exploatörer och naturvårdsförvaltare.

Tillstånd och samråd

Enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken krävs tillstånd för verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturmiljön i Natura 2000-området. Detta gäller både om verksamheten/åtgärden sker innanför Natura 2000-avgränsningen eller utanför denna. Det är påverkan på de naturmiljöer och/eller arter som skyddas i området som är grunden för prövningen oavsett var källan till störningen ligger geografiskt. Tillståndskravet aktualiseras när en verksamhet eller åtgärd *kan* påverka *miljön* i ett Natura 2000-område på ett *betydande sätt*, d.v.s. när det finns risk för skada. Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med Länsstyrelsen innan påbörjad åtgärd.

För verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av ett Natura 2000-område, i syfte att långsiktigt bevara de naturtyper och/eller arter som skyddas, krävs inte tillstånd.

Bevarandesyfte

Syftet med Bråxviks Natura 2000-område är att bevara och vidareutveckla naturvärden knutna till strandängar vid Östersjön (naturtyp 1630), taiga (naturtyp 9010), trädklädd betesmark (naturtyp 9070), hållmarkstorräng (naturtyp 8230), silikatgräsmarker (naturtyp 6270) och öppna mossar och kärr (naturtyp 7140).

Särskild prioritet i bevarandearbetet har de relativt vidsträckta, öppna och låglänta strandängarna (naturtyp 1630) vid Östersjön, den gamla barrskogen (naturtyp 9010) och de trädklädda betesmarkerna (naturtyp 9070). Stora delar av området är sedan lång tid tydligt präglade av hävd genom betesdrift. Det är av stor vikt att området fortsatt kommer att hävdas. Den naturliga hydrologin ska bevaras i hela området.

Ett syfte med Natura 2000-området är också att de ovanliga arter, signalarter och rödlistade arter som förekommer i området ska kunna leva kvar i området, samt att livsmiljöerna förbättras även för arter som inte förekommer här idag. Viktiga trädslag i Bråxvik, där gamla träd, utöver de öppna markerna, är fokus för bevarandearbetet är tall, senvuxen gran och klibbal.

Syftet nås genom fortsatt skydd som naturreservat, och de prioriterade bevarandeåtgärderna är att genom betesdrift hävda de delar av området som innehåller naturtyperna strandängar vid Östersjön, trädklädd betesmark och silikatgräsmarker. Den gamla barrskogen ska i stort sett lämnas orörd men viss röjning av yngre gran kan ske i skogen. Också den mindre ytan med öppen myr ska lämnas orörd.

Utöver vad som ovan sagts gäller att för detta Natura 2000-område är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Det överordnande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller Art- och habitatdirektiv.

Bevarandemål för livsmiljöer (naturtyper) och arter

***Strandängar vid Östersjön, 1630:**

Strandängarna ska vara öppna och välhävdade, enstaka träd och buskar kan förekomma. Typiska arter för naturtypen, delvis präglade av närheten till havet, som förekommer i området ska leva kvar. Delar av strandängarna ska vara påverkade av översvämningar av saltvatten. Naturtypens areal på 40,7 ha ska bibehållas. Hävden gör att förekomsten av blå bård, det öppna vattenområde som finns mellan vassen och strandängen, behålls eller ökar vilket i sin tur gynnar vadarfåglar och änder.

***Taiga, 9010:**

Målsättningen med området är att arealen 26,6 ha naturskogsartad äldre och gammal barrskog ska bibehållas. Mängden död ved ska på sikt öka till naturligt förekommande nivåer. Typiska arter för naturtypen som förekommer i området ska leva kvar. Strukturer/substrat för arter som gynnas av ljusöppna och varma miljöer ska finnas inom naturtypen.

Trädklädd betesmark, 9070:

De trädklädda betesmarkerna består av barrskogsbeten som ska vara präglade av bete, ha en mosaikartad struktur och en riklig förekomst av hävdpräglade träd som gamla tallar, ekar och kjolgranar. Naturtypens areal på 16,6 ha ska bibehållas. Förekommande arter i betesmarkerna ska vara karakteristiska för ljusöppna och gräsbevuxna marker.

Hällmarkstorräng, 8230:

Målsättningen med området är att hällmarkstorrängarna med en areal på 7,5 ha ska bibehållas och i de fall dessa ligger i betesmark ska de vara präglade av hävd. Den sparsamma och karakteristiska växtligheten i naturtypen ska bevaras. Hällmarkstorrängen ska vara mer eller mindre öppen, dock finns spridda träd och buskar eller dungar av främst tall.

***Silikatgräsmarker, 6270:**

Målsättningen med området är att arealen silikatgräsmarker på 2,9 ha ska bibehållas. Naturtypen ska vara präglad av bete och kan hysa enstaka träd och buskar. Typiska arter för naturtypen som förekommer i området ska leva kvar.

Öppna mossar och kärr, 7140:

Målsättningen med området är att arealen våtmark ska bibehållas. Naturtypen ska vara präglad av en naturlig hydrologi. Typiska arter för naturtypen som förekommer i området ska leva kvar.

Beskrivning

Bråxviks Natura 2000-område och naturreservat ligger i direkt anslutning till havet på den nordöstra sidan av Vikbolandet. Området har en areal på 97,3 ha. Bråxviks Natura 2000-område/naturreservat består av ett område med gammal barrskog beläget på ett mer höglänt område, vidsträckta havsstrandängar i direkt anslutning till Östersjön och trädklädda betesmarker däremellan.

I skogsområdet dominerar gammal tallskog men där finns också en del gammal och senvuxen gran. Skogen är flerskiktad med en föryngring som i huvudsak består av gran. Mellan de västligaste skogspartierna och havsstrandängarna ligger områden med trädklädd betesmark. De trädklädda betesmarkerna har delvis planterats/vuxit igen i samband med att man slutade att beta området för 40-50 år sedan men i sen tid har markerna öppnats upp och på nytt börjat hävdas genom bete (efter att naturreservatet bildades).

Havsstrandängarna ut mot havet är i stort sett helt öppna och vidsträckta och hyser på stora delar en för naturtypen, karakteristisk vegetation. Havsstrandängarna betas i sin helhet.

De högsta naturvärden i Natura 2000-området är knutna till strandängar, trädklädd betesmark och gammal barrskog. Här lever många sällsynta arter, signalarter och rödlistade arter bland mossor, lavar och svampar.

Beskrivning av livsmiljöer (naturtyper) och arter

***Strandängar vid Östersjön, 1630:**

Merparten av strandängarna är eller har varit påverkade av slätter och/eller betes-drift. Flora och fauna varierar beroende på bl.a. underlag och hävdhistorik, och är oftast präglade av antingen pågående traditionell hävd eller tidigare hävd. Arter som indikerar hävdkontinuitet finns. Naturtypen är i allmänhet helt öppen, men enstaka träd och buskar kan förekomma. Strandhabitatet avgränsas mot havet vid medelvattenståndet. Vegetationen påverkas av naturliga faktorer som till exempel landhöjning, vattenståndsväxlingar och isskrap och är mer eller mindre tydligt zonerad. De hävdade strandängarna är viktiga för häckande vadare. I Bråxvik är de öppna strandängarna vidsträckta med mycket höga naturvärden knutna till både växt- och djurliv.

***Taiga, 9010:**

Denna naturtyp förekommer i hela boreala delen av Sverige och består av äldre naturskogsartade barrskogar samt naturliga successioner efter större störningar. Det kanske viktigaste elementet för naturtypen är den döda veden som hyser en lång rad vedlevande svampar och insekter, och ger födosöks- och boplatser för många fåglar. I många områden är även lövinslaget av avgörande betydelse för många arter. En del arter är även helt beroende av brandfält för sin överlevnad.

I Bråxvik är barrskogen bitvis mycket gammal med främst tallar som är flera hundra år gamla, men även en hel del senvuxna granar finns i skogen.

Trädklädd betesmark, 9070:

Naturtypen förekommer på fastmark och är variationsrik avseende fuktighetsförhållanden. Träd- och buskskiktets täckningsgrad varierar och utgörs av inhemska trädslag. Naturtypen inkluderar betade trädklädda hagmarker och betad skog. Naturtypen har en lång hävd- och trädkontinuitet och inslag av gamla träd. Bete förekommer normalt i naturtypen. En ur naturvårdssynpunkt värdefull artstock finns knuten till betespåverkan i fältskiktet och/eller till solbelysta hagmarksträd.

I hagmarkerna dominerar lövträd, ofta ek och björk men även lind, ask och i vissa fall tall förekommer. I den betade skogen dominerar oftast barrträd och björk, i södra Sverige även ek/bok.

Trädklädda betesmarker med grova solbelysta lövträd är särskilt värdefulla eftersom träden i regel är artrika för fler organismgrupper. I de fall betad skog finns på kalkmark har den ofta en rik marksvampflora som är hävdgynnad. Antalet rödlistade arter som är knutna till naturtypen är högt. Finns det gott om död ved kan även ett stort antal rödlistade arter knutna till sådana substrat finnas i naturtypen.

Områden med något lägre krontäckningsgrad än 30% och med mycket höga naturvärden knutna till naturtypen och dess grova lövträd kan klassas som trädklädd betesmark.

I Bråxvik har de trädklädda betesmarkerna delvis växt igen under cirka ett halvsekel för att i sen tid efter att naturreservatet bildades åter igen ha öppnats och tagits i hävd som betesmark. I betesmarkerna en karakteristisk hävdgynnad flora på marken. Naturvärden knutna till träden finns i viss mån också.

Hällmarkstorräng, 8230:

Växtsamhällen med torktåliga arter av kärlväxter, lavar och mossor på silikatrika hällmarksytor. Hällarna är tidvis mycket torra och har ett tunt, fläckvist förekommande jordtäckte. Ytorna är främst plana och består oftast av näringsfattiga graniter och gnejser.

Naturtypen förekommer i huvudsak i områden med någon typ av störning, t.ex. bete. Kärlväxter som fetbladsväxter, styvmorsviol, tjärblomster, bergglim och mandelblom karakteriserar naturtypen.

De artrikaste och värdefullaste exemplen förekommer i öppna betesmarker, kust- eller åkerlandskap. Naturtypen är särskilt karaktäristisk i kusttrakter och kring Vänern.

I Bråxvik ligger hällmarkstorrängarna utspridda i området där det sticker upp berg ur de annars leriga sedimenten. Det största delen av arealen torräng ligger inom de områden som betas.

***Silikatgräsmarker, 6270:**

Silikatgräsmarker är artrika, hävdpräglade gräsmarker nedanför trädgränsen på torra–friska och silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Naturtypen har när den är välhävdd en låg krontäckning av träd och buskar. Hävdgynnade arter finnas i markerna. Silikatgräsmarker är den vanligaste betesmarkstypen i Sverige och har vanligen en örtrik markvegetation. Vegetationens sammansättning varierar beroende på underlag och geografisk belägenhet. Silikatgräsmarkerna kan vara mycket örtrika och kan ibland hysa ovanliga växter. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. Naturtypen kan uppträda i olika skepnader beroende på bland annat fuktighet och klimat.

I Bråxviks Natura 2000-område är silikatgräsmarkerna flacka och öppna med enstaka buskar och en karaktéristisk flora.

Öppna mossar och kärr, 7140:

Habitatet är heterogent och omfattar ombrotrofa och minerotrofa, fattiga till intermediära, öppna eller mycket glest trädbevuxna myrar. Torvtäcket är normalt minst 30 cm djupt, men kan vara tunnare i unga myrar. Gungflyn, mjukmattegolvet med vanligen mossrik vegetation som p.g.a. luftvävnad i rotsystemet flyter på vatten eller lös gyttja, inkluderas oavsett torvdjup. Morfologiska strukturer i torven är sällsynt och utgörs i så fall av mindre tuvbildningar. Trädsikt bestående av träd högre än tre meter får inte ha mer än 30% krontäckning.

I Bråxviks Natura 2000-område finns ett litet område omgärdat av barrskog som består av öppen myr.

Bevarandestatus och bevarandetillstånd idag

Bevarandestatus beskriver läget för naturtyperna i landet som helhet, medan *bevarandetillståndet* beskriver aktuellt läge inom Natura-området.

***Strandängar vid Östersjön, 1630:**

Naturtypen har minskat och fragmenterats under 1900-talet. Utbredningsområdet skulle behöva utökas för att kunna bedömas som gynnsamt. Det är framför allt längs Norrlandskusten som en sådan utökning skulle kunna vara lämplig. Skäl i övrigt till att naturtypen inte bedöms ha gynnsam bevarandestatus är upphörd eller bristande hävd, igenväxning, gödsling, kvävenedfall, för små och fragmenterade arealer, bristande landskapsmosaik orsakat av rationellt jord- och skogsbruk och en negativ utveckling för många arter som är knutna till naturtypen. Nämda problem och nedläggningar av jordbruk förväntas bestå framöver.

I Bråxviks Natura 2000-område är strandängarna välhävddade och bevarandetillståndet bedöms vara gynnsamt.

***Taiga, 9010:**

De största arealerna av denna heterogena naturtyp finns i Norrlandslänen och där finns även mycket av de största naturvärdena, även om områden med höga naturvärden finns i hela landet. Historiskt sett är förlusten av Taiga mycket stor och endast några få procent återstår (ca 3 % av 21 milj. ha) i boreal region.

I Bråxviks Natura 2000-område är den gamla barrskogen skyddad och bevarandetillståndet bedöms vara gynnsamt. På sikt kan igenväxning med yngre gran påverka naturvärdena i skogen negativt vilket innebär att ung gran bör hållas efter. Mängden död ved bör öka i naturtypen.

Trädklädd betesmark, 9070:

Trädklädd betesmark finns representerad i stora delar av Sverige men framför allt i de södra och mellersta delarna av landet. Tyngdpunkten i utbredningen finns idag i sydöstra delen av landet. Naturtypen har minskat i utbredning och bevarandestatusen bedöms inte vara gynnsam. Orsaken är bristande hävd och igenväxning, för små och fragmenterade arealer, kvävenedfall, gödsling (ofta gamla synder), bristande trädförnyring, för få gamla träd, för lite död ved, bristande landskapsmosaik orsakat av rationellt jord- och skogsbruk och en negativ utveckling för många av arterna som är knutna till naturtypen. Dessutom finns utbredningsluckor i boreal region, vilket till stora delar handlar om minskat skogsbete. I många marker finns en brist på gamla träd eller generationsluckor vilket riskerar att slå hårt mot arter som är beroende av en kontinuitet av gamla träd och död ved. Problematiken förväntas bestå framöver.

I Bråxviks Natura 2000-område har de längre tillbaka i tiden mer öppna trädklädda betesmarkerna restaurerats och öppnats upp och hävden har återupptagits. För att bibehålla naturvärdena i framtiden är det nödvändigt att kontinuerligt låta beta området och att hålla efter igenväxningsvegetation.

Hällmarkstorräng, 8230:

Hällmarkstorräng förekommer enbart i södra Sverige inom både boreal och kontinental region. Tyngdpunkten i utbredningen finns utmed kusterna. Bevarandestatusen i boreal region är gynnsam samtidigt som förekomstarealen av naturtypen är otillräcklig på grund av att den minskar i omfattning. Detta beror i huvudsak på att naturtypen präglas av igenväxning som ett resultat av brist på störning i form av bete och slätter samt bränder.

I Bråxviks Natura 2000-område ligger den största delen av arealen hällmarkstorrängarna i de hävdade markerna vilket innebär att bevarandetillståndet bedöms vara gynnsamt.

***Silikatgräsmarker, 6270:**

Silikatgräsmarker förekommer i hela landet med undantag för alpin region. Huvudförekomsterna av naturtypen finns i de södra delarna av Sverige. Bevarandestatusen bedöms inte vara gynnsam till följd av upphörd eller bristande hävd, igenväxning, gödsling, kvävenedfall, för små och fragmenterade arealer, bristande landskapsmosaik orsakat av jord- och skogsbruk och en negativ utveckling för många arter som är knutna till naturtypen. Naturtypen har minskat kraftigt och fragmenterats under 1900-talet. Nämda problem och nedläggningar av jordbruk förväntas bestå framöver.

I Bråxviks Natura 2000-område hävdas arealerna med silikatgräsmarker genom bete. Bevarandetillståndet bedöms vara gynnsamt inom området.

Öppna mossar och kärr, 7140:

Öppna mossar och kärr finns representerade inom alla regioner i Sverige. Naturtypen bedöms inte ha gynnsam bevarandestatus i landet på grund av pågående igenväxning av öppna myrar.

I Bråxviks Natura 2000-område finns en liten yta, 0,1 ha, med öppna myr. Bevarandetillståndet för ytan är inte känd.

Hotbild - vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Gemensamt för naturtyperna i Bråxvik är att bristande hävd och igenväxning kan påverka naturtyperna mycket negativt. Detta gäller även för barrskogen där igenväxning med gran kan sänka naturvärdena. Körskador på de låglänta och tidvis sankt markerna ut mot havet kan också orsaka stora skador på områdets bevarandevärden. Delar av området kan vara känsligt för hydrologiska förändringar av mark- och markvattenförhållanden som kan uppstå vid t. ex. muddringar, vägdragningar eller uppgrusning av leder. Markexploatering, bebyggelseexploatering och annan förändring av markanvändningen i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet kan påverka området negativt. Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

***Strandängar vid Östersjön, 1630:**

Naturtypen påverkas negativt av utebliven eller olämplig skötsel på grund av ändrad markanvändning, nedläggning av jordbruk m.m. Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. Ett alltför intensivt betestryck kan påverka naturtypen negativt. Spridning av gödsel i naturtypen påverkar floran negativt. Tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet. Ökad mängd buskar och träd i eller i anslutning till strandängar kan göra att områdets värde som häckningslokal för vadare minskar. Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen. Uppläggande av muddermassor. Uppodling och invallningar.

***Taiga, 9010:**

Naturtypen påverkas negativt av skogsbruksåtgärder, vägdragningar, dikningar och exploateringar i de flesta former. I vissa typer av Taiga kan även frånvaro av åtgärder vara negativt. Detta gäller främst skogstyper där brand och/eller bete längre tillbaka i tiden varit en naturlig och viktig del i dynamiken.

I Bråxvik där den gamla barrskogen är talldominerad behöver yngre gran hållas efter för att skogen inte ska tätna för mycket. Samtidigt finns det i Bråxvik värden knutna till äldre gran vilket innebär att all yngre gran inte bör röjas bort.

Trädklädd betesmark, 9070:

Utebliven eller olämplig skötsel på grund av ändrad markanvändning, nedläggning av jordbruk m.m.

Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade och ljuskrävande floran och faunan.

Alltför kraftig röjning av buskar och träd så att organismer som är beroende av dessa strukturer missgynnas. Överbete. Alltför intensivt betestryck påverkar naturtypen negativt.

Skötsel som avlägsnar småbiotoper, kantzoner och mosaikmiljöer och skapar skarpa gränser mellan olika markslag påverkar naturtypen negativt. Spridning av gödsel i naturtypen påverkar floran negativt.

Tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Bristande träd- och buskföryngring hotar på sikt kontinuiteten av dessa strukturer i naturtypen. Markexploatering och annan markanvändningsförändring i angränsande områden, exempelvis dikning, byggnationer och täktverksamhet. Avverkningar annat än i naturvårdssyfte. Virkestransporter eller körning med andra tyngre fordon kan skada för naturtypen viktiga markförhållanden, samt leda till förändrad hydrologi.

Hällmarkstorräng, 8230:

Ändrad markanvändning, till exempel att hävden upphör. Användning av gödning och bekämpningsmedel har en negativ påverkan på många av arterna.

Luftföroreningar har en direkt negativ effekt på vissa arter (lavar och mossor).

Klimatförändringar som leder till förändrad konkurrenssituation där vissa arter gynnas på bekostnad av andra. Klimatförändringarna kan också leda till att jordtäcket blir tjockare och generell igenväxning.

***Silikatgräsmarker, 6270:**

Utebliven röjning av igenväxningsvegetation och minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. Alltför kraftig röjning av buskar och träd så att organismer som är beroende av dessa strukturer missgynnas. Överbete. Alltför intensivt betestryck påverkar naturtypen negativt. Skötsel som avlägsnar småbiotoper, kantzoner och mosaikmiljöer och skapar skarpa gränser mellan olika markslag påverkar naturtypen negativt. Spridning av gödsel i naturtypen påverkar floran negativt. Tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.

Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar påverkar florán negativt.

Öppna mossar och kärr, 7140:

Dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning påverkar naturtypens hydrologi och hydrokemi. Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i naturtypen eller i dess närhet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i naturtypens närhet kan också skada genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten. Ökad våtdeposition av kväve gör att naturtypens vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.

Naturvårdsverkets art- och naturtypsvisa vägledning ger information om vad som kan påverka naturtyper och arter negativt. Vägledningarna finns på Naturvårdsverkets hemsida

<http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/>.

Bevarandeåtgärder - med tidplan

Reglering av skydd och skötselåtgärder

Naturmiljöerna i Bråxviks Natura 2000-område sköts inom ramen för länsstyrelsens förvaltning av Bråxviks naturreservat. Ingen ytterligare reglering av skötsel bedöms nödvändig för att uppnå bevarandemålen.

Skötselplanen för reservatet (daterad 2002-10-25) anger generellt åtgärder som stämmer väl överens med bevarandemålen. En översyn av skötselplanen bör ske senast år 2022.

Förutsättningar för förvaltningsåtgärder

Som framgår under rubrik ovan ”Om verksamheter och åtgärder som kan påverka Natura 2000-området” så behövs inget tillstånd för åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av Natura 2000-området.

Bevarandeåtgärder

Nedan följer en kortfattad lista på bevarandeåtgärder som bör göras för att bevarandemålen ska uppnås. Utförandet av åtgärderna sker genom förvaltningen av Bråxviks naturreservat.

Bevarandeåtgärd	När	Var
Hävd av strandängar, trädklädd betesmark m.m. genom bete och vid behov röjning.	Årligen	I hela Natura 2000-området med undantag av området med Taiga, 9010 och däri ingående mindre områden med andra Natura 2000-naturtyper.
Översyn av mängden död ved i skogen	Med 5-10 års intervall så länge behov finns	I naturtypen Taiga, 9010
Röjning av yngre gran	Med ca 20 års intervall	I naturtypen Taiga, 9010

Uppföljning av bevarandemålen

Uppföljning av naturtyperna i Bråxviks Natura 2000-område sker inom ramen för nationell och regional uppföljning i Natura 2000-områden.

Kartor

Kartor som visar områdets läge samt naturtypernas utbredning i terrängen finns sist i planen.

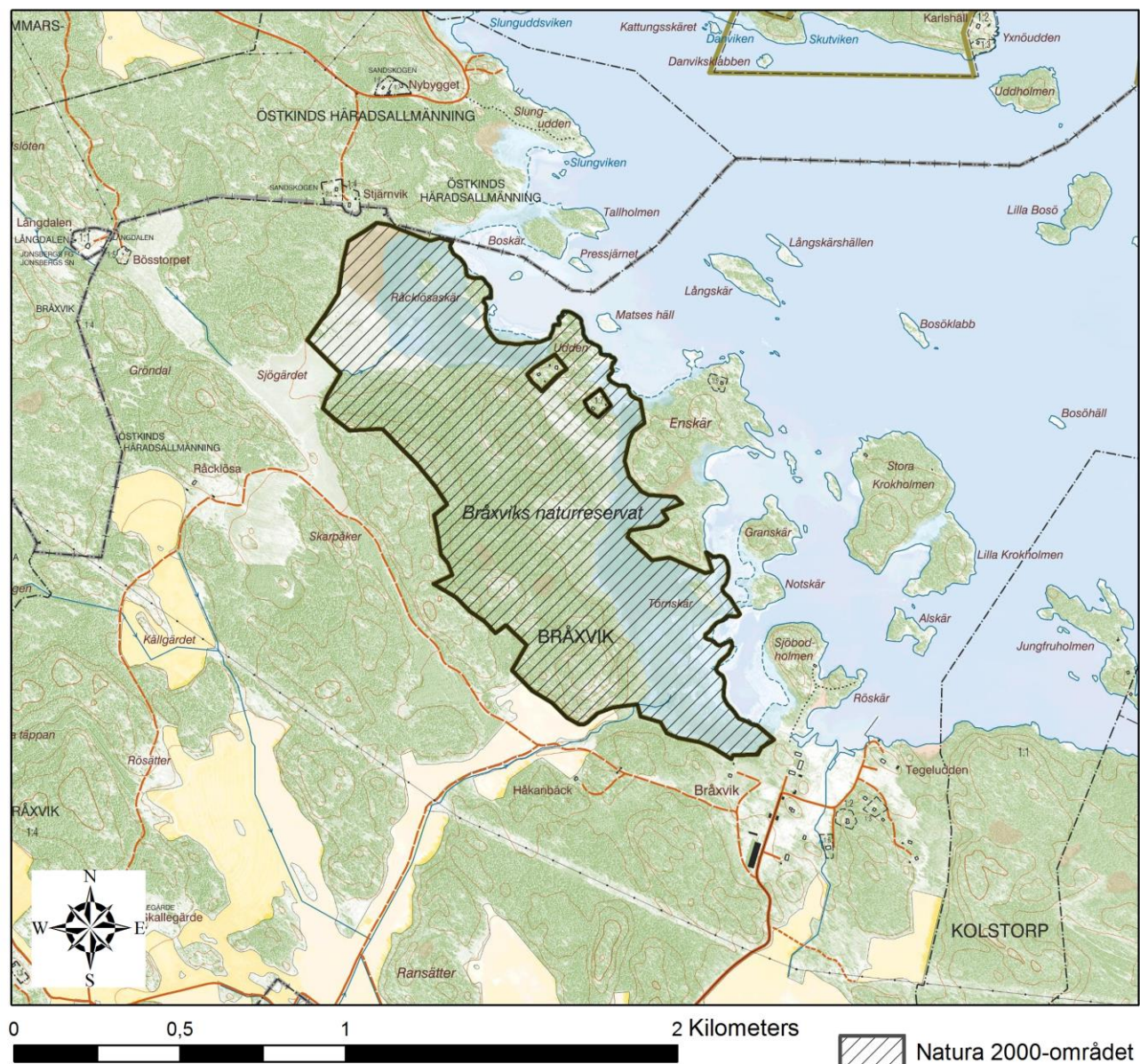
Referenser

- Länsstyrelsen Östergötlands webb (<http://www.lansstyrelsen.se/ostergotland>)
Kartverktyget Skyddad natur <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>
Naturvårdsverkets webb <http://www.naturvardsverket.se/>
Naturvårdsverkets vägledningsdokument för habitat
Skötselplan för Bråxviks naturreservat, Länsstyrelsen Östergötland, 2002

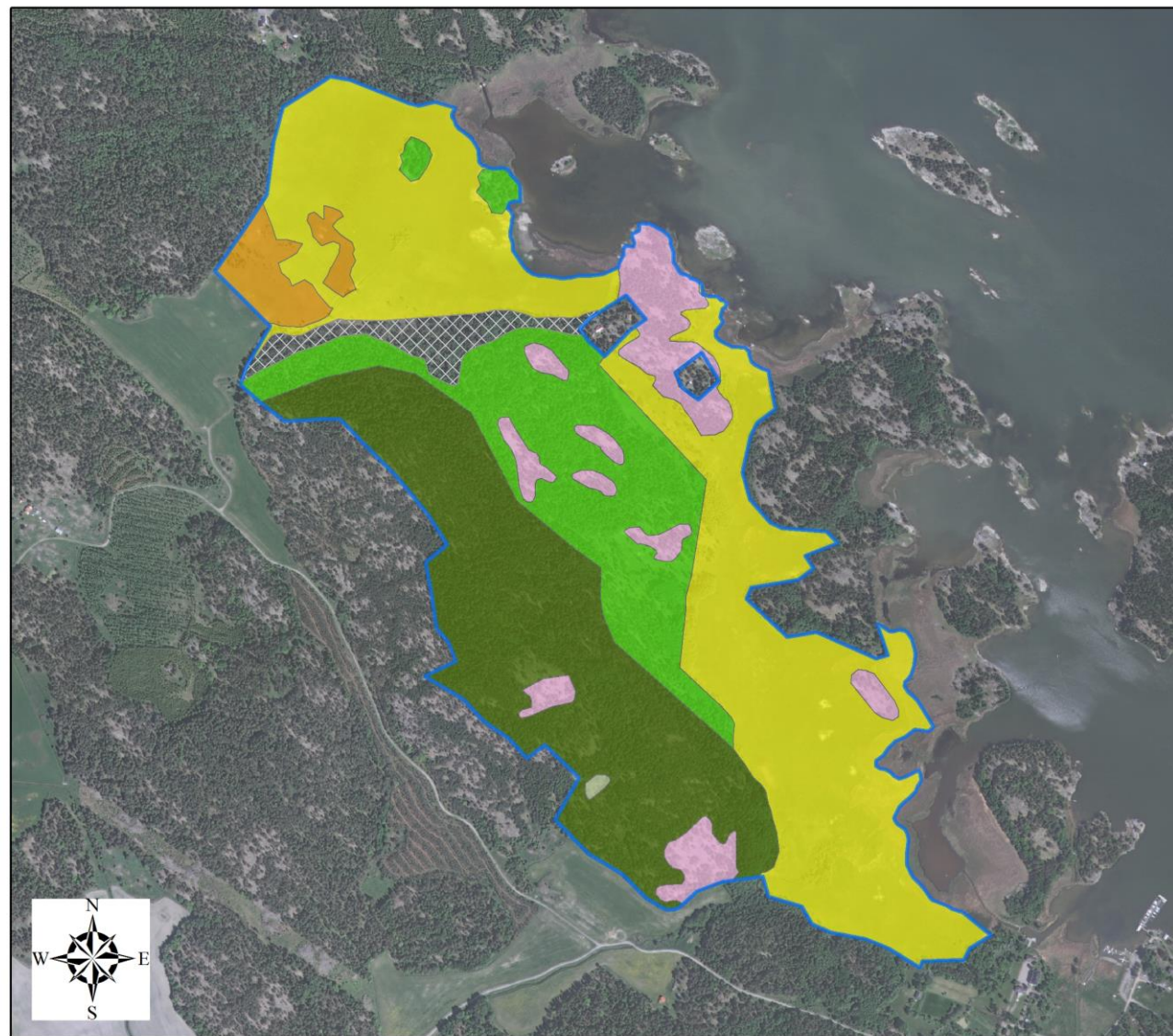
Översiktskarta

© Bakgrundskartor Lantmäteriet, dnr 106-2004/188

Natura 2000-områdets avgränsning och N2000-naturtypernas utbredning

0 125 250 500 750 1 000 Meters

© Bakgrundskartor Lantmäteriet, dnr 106-2004/188

	Natura 2000-områdets avgränsning	
	1630 Strandängar vid Östersjön	40,7 ha
	6270 Silikatgräsmarker	2,9 ha
	7140 Öppna mossar och kärr	0,1 ha
	8230 Hällmarkstorräng	7,5 ha
	9010 Taiga	26,6 ha
	9070 Trädklädd betesmark	16,6 ha
	Annan naturtyp	